

Betænkning

Udkast til Lov om Fuldbhørdelse i Kongeriget Danmark af Domme og Kjendelser affagte ved svenske Retter m.v.

(Afgivet af Landstingets Udvalg den 16de November 1860.)

Det har ikke kunnet være Andet, end at det levende Samfund, som saavel i ældre som i nyere Tid har fundet Sted imellem Danne og Svenske og som med hver Dag tiltager, har maattet lade sig sætte af gjensidig Retsbeskyttelse for de mangfoldige Forbindelser og Retsforhold, som derved ere opstaaede. — det Unaturlige i, at en Rejse over Sundet har kunnet byde et Midde til at unddrage sig Dypfyldelsen af lovlige Forpligtelser, og gjøre sig utilgængelig for Statsmagtens Dvang, og det Unaturlige i, at en saadan Tilstand maatte vige Pladsen for Lovbunden Orden. Da nu fremmede Staters Exempel har vist Muligheden af at skabe en saadan, hvor det første Grundlag var tilføede: gjensidig Tillid til Retsforholdene i det andet Rige, og til det Dommeres Indsigt og Upartifshed, maatte Dristet om, ogsaa at see et saadant Forbund oprettet i Norden blive saa meget mere levende, som ikke blot i Almindelighed hiin første Forudsætning fuldkonfigere er tilføede, men denne tillige hviler paa et Sægtfæb i Oprindelse, Sprog og Sæder, der naturligt har affødt en Grundlighed i Retsanskuelse og Retsudvikling, i Love og Institutioner, som vel i Tidernes Lovenskelvits kan være udslettet, men dog endnu stedse vidner om det fælles Udspring. Det er derfor med stor Tilfredsstillelse, at vi have modtaget det foreliggende Lovudkast og det dermed fulgte Forslag til en tilsvarende svensk

over Lov, hvori Naboaternes Regjeringer have raft hinanden Haanden til Løsning af den stillede Opgave, og som Sverrigs Riges Stænder allerede have skænket deres Bisid. Vi holde os forvissede om, at Sagen vil finde en ligesaa velvillig Imødefommen fra den danske Folkerepræsentations Side, og det er med denne Overbeviisning, at vi gaae til en nærmere Prøvelse af det danske Lovudkast og en Fevnsørelse med det svenske, for at undersøge, hvorvidt de ere stiftede til at naae deres Siemeb, og hvorvidt der maatte være stiftet ligelig imellem Nabofofene. — Det har efter den Forskiel, som enkelte Punkter finder Sted imellem Lovgivningerne, naturligtvis ikke været muligt, at Udkastene kunne være aldeles eenslydende, hvor meget Regjeringerne endog have bestræbt sig for at gennemføre fuld Gjensidighed, men under Overveelsen af, hvorvidt en saadan maatte være naaet, befunder Landstinget sig ved den svenske Rigsdags Antagelse af det den forelagte Udkast i den heldige Stilling, at have fuldstændigt Kjendskab til Indholdet af den tilsvarende Lov, der bydes som Vederlag, og stilles som Betingelse for den fremtidige Lovs Gyldighed og Virksomhed (Udkastets § 8). Om Forandring af Indholdet i den af den svenske Rigsdag antagne Lov, vil der nu ikke kunne være Spørgsmaal, medmindre hele Sagen skulde gaae tilbage, nye Forhandlinger optages imellem Rigerne Regjeringer og Foranstalt-